

"מארסיע און קאמיע" אין ירושלימער "תיאטרון החאן"

מערסיק. דערפאר זענען זיי אויך לע-
(סוף אויף זייט 5)

..מארסיע און קאמיע

(סוף פון זייט 4)

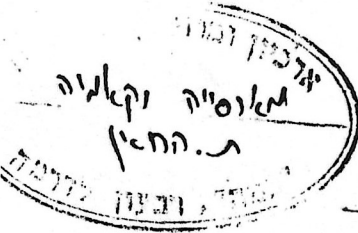
כערלעך און קאמיע.
 די רעזשיסירן מיכל גוברין האט אלע פרטים און ניואנסן אויף פרעזיו באארבעט. אז פונעם שטאנדפונקט פון דעה אינערלעכער לאגיק זענען זיי מערקט ווירדיק צוועקמעסיק און די טעמע באשטייט בכלל נישט אין ווייזן אויף וויפל די וועלט איז לעכערלעך. נאך אין ארויסברענגען אויף וויפל די וועלט איז טראגיש.

ששון גבאי אלס מאַרסיע און אבי-נועם מור-חיים אלס קאמיע האבן פארשטאנען אריינצואטעמען ליבן אין די אויסטערלישע געשטאלטן, וואס דארטן אויסדריקן דעם תמצית פונעם טראגישן לעבנספלאַנטער אין מענטשלעכן גורל. אהרון אלמוג פירט אויס די ראל פון נאראטאר מיט שוישפילערשע אינווענז און חכמה.

מארסיע און קאמיע אין ירושלי-מער. תיאטרון החאן איז א פארשטע-לונג וואס איז ווייט פון יעדער פאר-ווילערשיקייט. זי פאָדערט פונעם צר-שויער עמאציאָנעלן און אינטעלעק-טועלן אנטערענג, א שעפערש-אק-טיוון צוקוקן זיך צו די באזונדערע זשעסטן און באוועגונגען פון די גע-שטאלטן און אויפמערקזאמען צוהערן זיך צו יעדן וואָרט פון דעם טעקסט. אנדערש פארלירט מען די הנאה פון דער עסטעטישער איבערלעבונג און עס בלייבט בלויז די אָנגעשטעקקייט מי-טן לאַנגווייל און קאמיער אויסוועג-לאַזיקייט פון די געבענדיקע פארשו-ינען.

די פארשטעלונג איז באארבעט גע-ווארן פון סעמיועלס בעקעס ראמאן און אלץ רופט זיך אין איר איבער מיט זיין דראמע "מיווארט אויף גא-דא". וואס ער האט געשריבן מיט יארן שפעטער. דאָ זענען פאראן די זעלבע שווארצע קאלירן פון ווערן צעריבן דורכן מולך פון לעבן. דאס ווארטן אליין איז דער אינהאלט. נישט וויסנ-דיק אויף וואס און אויף וועמען: אויף א הילף? פון א מענטש. צי פון גאט? צי גאר אויפן דערלייזערישן טויט? דאס צוזאמענלעבן פון די מענטשן איז פול מיט אנטאגאניזמען. אבער זיי קענען זיך נישט צעשיידן.

דאך איז אין דער פארשטעלונג אין חאן ארויסגענומען געווארן פון דעם ראמאן דאס אנדערשיקע און באזונדערע פון די געשטאלטן. די צוויי פריינט מאר-סיע און קאמיע רעדן צווישן זיך מיט אן אויסערגעוויינלעכער איינפאכיקייט וועגן די סאמע ווענטלעכע זאכן אין לעבן. אנדערש פון די ווארטנדיקע דידי און גאגא. די העלדן פון דער פיעטע "מיווארט אויף גאגא" זענען מאר-סיע און קאמיע גייענדיקע און כאטש זייער גראַטעסק איז דער זעלבער. אוי אויך דער געראנגל מיט דער טעמע. דער אויסקלאנג פון רעזיגנאציע. דאס געפיל און די אטמאָספער פון אומבא-האַלפנקייט. זענען אבער. א דאנק דעם וואס זיי זענען גייענדיקע (גיט דאך דער קאראן א רעצעפט צו דערקענען א מענטש, א חבר, דורך גיין מיט אים אין וועג). פאראן דאָ מער אויסלאַדונג-גען. וואס דערפירן צו בליצקע שפאל-טן אין דער אויבערסלעכעלעכקייט פון לעבן און אַנטפלעקן די אינערלעכע וועלט פון די מענטשן. אוי אז מיר זאלן קענען אריינקוקן אין דער חשכות פון זייער נשמה און במילא קומען זיי ארויס פולער, רייכער, ווי פון א צע-פיברטער פאנטאסמאגאריע. דאס גיין פון מארסיע און קאמיע און אלע זיי-ערע באוועגונגען זענען אומויליקע און (וויזן זיה גיך, אביס פאה נישט צוועק-)

8038 (18)
 אביב 1979